

הדלקת נרות: 18:43

צאת שבת: 19:54

מוצ"ש לר"ת: 20:46

הזמנים לפי אופק ירושלים

פרקי אבות א'

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

מבוא להתאמה

בעל ואשה שלא מסתדרים ביניהם, משל למה הדבר דומה?

חושך ועלטה בחוץ, שתי מכוניות נוסעות זו מול זו במהירות גבוהה בכביש צר כשאורותיהן כבויים... התאונה החזיתית תהיה בלתי נמנעת... אם אחד מהנהגים ידליק אורות, אולי תמנע התאונה.

ואם שני הנהגים ינהגו באחריות וידליקו אורות, וודאי שהתאונה תמנע.

והנמשל - איש ואשה שנכנסים למסגרת הנישואין ללא הדרכה מפורטת של תכונות האשה ותכונות האיש, דומים לנהגים שנוסעים בלילה, אחד מול השני כשאורות רכביהם כבויים... התאונה תהיה בלתי נמנעת.

במשך כל חייהם הם עתידים לעבור 'תאונות' קלות ולפעמים קשות, ואין זה מפני שהם אנשים רעים, אלא מפני שהם לא קיבלו הדרכה.

ללא הכנה מוקדמת לחיי הנישואין, טבעי הדבר שהם לא יסתדרו. ואם הם בכל זאת מסתדרים, אז זהו דבר יוצא דופן.

לפני מספר שנים הגיעו אלי בני זוג עם בעיות חמורות בקשר הזוגי, הם התיישבו מולי וכל אחד נתן לשני את רשות הדיבור.

בסופו של דבר הם הסכימו שהבעל ידבר ראשון. לאחר שלושה משפטים אשתו התנפלה עליו בחמת זעם עם מילות גנאי קשות.

הרגעתי אותה ואמרתי לה: שכחת שהוא האבא של הילדים שלך? היכן הכבוד המינימאלי? והיא ענתה: אני לא יכולה לסבול אותו... פניתי אליה ושאלתי: נעזוב את בעלך לרגע, אפשר לשאול שאלה על נהיגה ברכב? בבקשה, היא ענתה.

שאלתי אותה: אדם שמעולם לא למד נהיגה נכנס למכונית והתחיל לנסוע, האם זה טבעי שהוא ידרוס אנשים? האם זה נורמאלי שהוא יעלה על מדרכות?

כן, היא השיבה.

שאלתי אותה: למה?

והיא ענתה: מסכן, הוא לא למד נהיגה.

ואז אמרתי לה: גם בעלך, לא למד להתנהג עם אשה...

בעל שלא למד איך להתנהג עם אשתו, 'דורס' אותה בלי להרגיש.

אשה שלא למדה איך להתנהג עם בעלה, 'דורסת' אותו ואומרת שהוא רגיש.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

דרך ארץ קדמה לתורה

בחודש אייר ספירת העומר בעיצומה. בימים אלו אנחנו מתכוננים לשבועות חג מתן תורה.

כדי לקבל את התורה צריכים להיות בבחינת כלי. ללא כלי מתאים לא ניתן להכיל את התורה. השם של הכלי הזה הוא 'דרך ארץ'.

אמרו חז"ל: 'דרך ארץ קדמה לתורה'. כלומר, כדי לקבל משהו רוחני חייבים לעשות הכנה נפשית בדרך של תיקון המידות.

נשים לב שכל חומש בראשית עוסק בדרך ארץ. אדם וחווה, קין והבל, דור המבול ודור הפלגה, האבות הקדושים, לידת השבטים ומכירת יוסף.

כל המעשים האלו יש בהם לימוד של תיקון המידות. כלומר, מה צריך לעשות ומה כדאי לא לעשות.

מיד אחרי חומש בראשית מופיע חומש שמות דהיינו יציאת מצרים וקבלת התורה – מעמד הר סיני. הרי לפנינו שדרך ארץ קדמה לתורה.

אם כן, במה עלינו להתמקד בימים אלו שהם גם הכנה לתורה וגם ימי אבל על מות תלמידי רבי עקיבא? הגמרא מספרת לנו ש 24,000 תלמידים היו לרבי עקיבא וכולם נפטרו בפרק אחד בין פסח לעצרת, על שלא נהגו כבוד זה בזה.

הכבוד ההדדי שלהם היה חסר לפי מעלתם. אם כן עלינו להתמקד בימים אלו בתיקון הכבוד ההדדי.

לצערנו הרב, בדורנו הכבוד ההדדי נפרץ לא רק ברחוב, אלא גם בתוך המשפחה במשולש אבא אמא ילד. את פרטי הכבוד ההדדי כבר כתב הרמב"ם בסוף פרק טו מהלכות אישות: 'וכן ציוו חכמים שיהא אדם מכבד את אשתו יותר מגופו ואוהבה כגופו'.

אדם חייב בכבוד אשתו יותר מגופו. כלומר, לתת לה תמיד את החלק היותר טוב, את האוכל הכי טעים, ואת הבגד היותר מהודר.

וכל כך למה? מפני שכאשר אשה נפגעת או נעלבת זה ברמות הרבה יותר גבוהות מהאיש. האיש נפגע בדרך כלל דרך השכל ומיד שוכח. האשה נפגעת דרך הרגש, וקשה לה למחול.

לכן האיש מצווה להתנהג עמה יותר בכבוד, ולהתחשב ברגישות הזאת. 'וכן יאהב אותה כגופו'. כלומר, מה ששנוי עליך אל תעשה לאשתך! אתה לא אוהב שמבהילים אותך ומצערים אותך? אל תבהיל אותה ואחר כך תאמר לה: 'רק צחקתי, אסור לצחוק איתך'??

לעומת זאת כתב הרמב"ם 'וכן ציוו על האשה שתהא מכבדת את בעלה ביותר מדאי... ויהא בעיניה כמו שר או מלך... מרחקת כל מה שישנא...'

כאן האיר הרמב"ם את המילה כבוד בכמה זרקורים כדי לא לפגוע באגו שלו ולהנהיג את הבית לחוף מבטחים. נסיים בדברי רבי עקיבא רבם של אותם תלמידים: ואהבת לרעך כמוך – זה כלל גדול בתורה.

שבת שלום ומבורך
אבנר קזואס

בדיחה

מנהל בנק נכנס לסניף אותו הוא מנהל, ורואה לתדהמתו שני תורים נפרדים. תור לנשים ותור לגברים. "מה זה?" הוא התפרץ על הפקיד, "אתה עושה פה הדרת נשים?? אתה רוצה שיביאו תקשורת? יפגינו? יתבעו אותנו??" "ממש לא" ענה הפקיד בפחד, "מי שמפקיד כסף עומד בצד אחד, ומי שמושך כסף עומד בצד שני..."

טיפול נקודתי בגיל ההתבגרות

•נורמלי או לא נורמלי – הנושא הזה מאד מטריד אותם בגילאי הגרות. לפעמים נדמה להם שאולי הם קצת לא נורמליים. רוני בן ה 15 נסע באוטובוס. לפתע העפעף שלו התחיל לרפרף ללא הפסקה. הוא התחיל לחשוב שאולי יש לו בעיה נפשית, ולאט לאט הוא התחיל להרגיש שכולם באוטובוס מסתכלים עליו. כשהוא הגיע הביתה הוא הביט במראה וראה שהעין אכן מרפרפת, הוא חשב שהנה יש כאן משהו לא נורמלי. הוא אמר בלבו: אעבור ליד אמא ואראה אם היא תרגיש. הוא עבר ליד אמא וקרא: אמא... אמו הביטה עליו, והוא עשה פרצוף יותר מעוות... היא אמרה לו: מה קרה לך? יצאת מדעתך? השתגעתי? אמר רוני לעצמו: זהו, זה המצב. כנראה שאני כזה... הורים יקרים, השתדלו לא לומר להם את המילים האלה, אולי הם בדיוק בסיפור הזה, וחושבים מחשבות דומות. **•איומים** - פעמים רבות המתבגרים מטילים פחד ואימה על ההורים והסובב אותם על ידי איומים והפחדות.

הם מגלים שההורים נכנעים מפניהם, והם יכולים להשיג באיומים, דברים שהם רוצים, בעל כורחם של ההורים. עלינו ההורים לעמוד איתן מול האיומים וההפחדות, ולא להראות סימני מצוקה. כי בדרך כלל מי שמודיע מה הוא עומד לעשות, לא עושה, כמו שהפתגם אומר 'כלב נובח לא נושך'. ואלה שלא מודיעים, יותר מועדים לבצע. משה, נער מתבגר בן 16, דרש מהוריו מכשיר סלולרי משוכלל. הדרישה נאמרה בצורה תובענית וחוצפנית. לאחר שנתקל בסירוב, הוא אמר לאביו: תשמע אותי טוב, אם אתה לא מביא לי מכשיר, אני בורח מהבית. דע לך, זה אמיתי... שכולם ידעו שעכשיו אני הולך... האבא לא התרגש, ואמר לו: תלך... אתה יודע שאין כמו בבית, ולמלון הזה יש עשרה כוכבים. אתה מקבל שירותי כביסה, נקיון, אוכל, לינה, וכל מה שאתה צריך. אמר הבחור: תדע לך שזה רציני, תאמר לאמא שאני הולך... אני באמת הולך... תלך, אמר לו אביו, הנה הדלת. משה ראה שאביו רציני, ואמר לו: אני אלך אבל לא עכשיו... כשאני ארצה אני אלך... הרי לפנינו איומים עם סחיטה, וכשהבחור הבין שהוא לא עושה עם זה רושם, הוא שינה את תוכניתו.

סיפור לשבת

האדמו"ר רבי מאיר אבוחצירה זצ"ל

מספר האדמו"ר רבי דוד אבוחצירא: "באחד הימים, נכנס למו"ר סבא 'הבבא סאלי' איש משרי הממשלה הכולטים, שביקש להיוועץ עם הסבא קדישא על אודות עניין גדול שנוגע לכלל ישראל. 'כבוד הרב', אמר לאט ובחרדה, 'מגדת עתידות, שהלכתי אליה אמרה לי שהיא רואה...'. טרם כילה דבריו, קטע אותו הבבא סאלי בצעקות: 'יבוא עליה, בטל ומבוטל, יבוא עליה'. השר היה נבוך 'אבל כבוד הרב, הרי המגדת עתידות אמרה...! ומרן 'הבבא סאלי' מוסיף לצעוק: 'יבוא עליה, בטל ומבוטל!'. 'משהתעקש השר, אמר לו הבבא סאלי: 'בני רבי מאיר מתגורר באשדוד, יד ושם לו בעניינים שכאלו, גם הוא מבין בעתידות. סע אליו וספר לו את סיפורך'. השר מיהר לאשדוד לפגוש ברב מבין העתידות. שעה שניגש אל רבינו לספר על ביקורו אצל מגדת העתידות, רבי מאיר אינו מניח לו לסיים את דבריו וקוטע אותו בצעקות: 'יבוא עליה, בטל ומבוטל, בטל ומבוטל, יבוא עליה'. 'השר נרעש: 'הייתי היום אצל אביו בנתיבות ואף הוא אמר כך. יגיד לי כבוד הרב, מי יודע את העתיד – אתם הרבנים או היא, מגדת העתידות שמעולם לא טעתה?!'. התחייך רבינו ואמר: 'מגדת עתידות יודעת מה עתיד לקרות, והצדיקים קובעים את שעתיד לקרות'. מעשה ברבנו, ששב מהמקווה בבוקרו של יום השבת, כאשר בנו הקטן מתלווה עימו. והנה הוא מבחין באחד השכנים ושמו אהרון, המסתתר מאחורי העץ בעברו השני של הכביש. פנה רבנו לבנו ואמר: "אהרון זה, מחכה שאעבור מבלי שאבחין בו, כדי שיוכל לנסוע בעיצומו של היום הקדוש לים. גש נא אליו ואמור לו בשמי ששבת היום!". ניגש הילד אל השכן ומסר לו את הדברים כלשונם. משנכנס רבנו לביתו, סבר האיש, שעתה יכול לשוב ולעשות ככל העולה על רוחו, אלא שגם מחשבה זו לא נעלמה מעיני רבנו. רק נשמע קול התנגות הרכב, והרב זינק מחדר המדרגות של ביתו. את אצבעו הניף הוא לאות עצירה, כשהוא קורא לעבר הנהג: "יודום אהרון!". ורכבו של השכן אהרון נדם באותה שנייה! עד צאת השבת נותר הרכב עומד במרכזו של הכביש, והאיש ניצב לידו ללא יכולת לעשות מאומה. רק במוצאי שבת קודש, שב הרכב לחיים וניתן היה להתניעו, כאילו דבר לא התרחש.

מסופר על אדם, שבעודו עולל בן מספר חודשים, אובחן ע"י הרופאים, כמי שלוקה במחלת "צליאק", והרופאים הזהירו את הוריו, לבל יתנו לו לאכול מכל דבר המכיל חיטה, כשלוש שנים התענה הילד במגבלות ואיסורים, כשהוריו מותשים כליל מחיפוש המזון המתאים עבורו. כשחשו כי כלו כל הקיצים, נסעו האב ובנו להתברך מפי הרב הקדוש הבבא מאיר זצ"ל. כאשר האב עמד לפני רבנו, פרץ בבכי וגולל באוזניו את כל הצרות והייסורים, איתם עליהם להתמודד. התבונן הרב ואמר: "פסח הרי מגיע. יאכל הילד אפיקומן, וה' יעזור לו ויהיה בריא". האב והבן יצאו מעודדים מדברי רבנו. הגיע ליל הסדר, נתנו לילד לאכול אפיקומן- ומאז הבריא כליל. פעם ניגש לרבנו אדם חולה לב, וביקש, שיברכהו ברפואה שלמה. "היה זהיר במצוות ציצית", מייפץ לו הרב, "אמת, שגם אם ניתק אחד החוטים, הציצית עדיין כשרה, אבל מוטב, שתקפיד על החוטים כולם, שיהיו שלמים. שכן בציציות ישנם שלושים ושניים חוטים, כמניין לב'. כשהחוטים כראוי- אף הלב כשורה". פעם נסע רבינו מנתיבות לאשדוד בטקסי. בדרך הוא עבר אחרי משאית שהובילה שתייה קלה. הרב ביקש מהנהג לעקוף את המשאית ולבקש מנהג המשאית שיעצור. נהג הטקסי התפלא על זה, אבל עשה כבקשת הרב. כאשר עצרה המשאית, הנהג יצא כועס. אמר לו רבינו: "אני מבקש ממך מאד פחית או בקבוק של שתייה, כי אני מאד צמא". נהג המשאית לא הסכים בשום אופן ואמר: "זו סחורה שאני צריך למסור ולא אפתח שום חבילה בשבילכם". חזר הרב לבקש ממנו בקבוק וטען בפניו שפשוט הוא הולך למות מצמא, והנהג לא הסכים. הרב אמר לו: "שמע, אני מוכן לשלם לך מחיר כל מה שיש במשאית, רק תמסור לי שתייה", והנהג התנגד מאד, עזבם והלך לו. הרב הגיע לביתו ונהג הטקסי נסע בחזרה, והנה בדרכו רואה נהג הטקסי את המשאית הפוכה והנהג נהרג ל"ע. חזר נהג הטקסי לרבי מאיר זצ"ל לספר לו את אשר קרה, הוא חשב שהרב הקפיד על נהג המשאית בגלל שהוא לא נתן לו שתייה ולכן קרה מה שקרה. אמר לו רבי מאיר: "תדע שאני ראיתי את מלאך המוות רוקד מעל המשאית וידעתי את אשר יקרה לו. אם היה נותן פחית או בקבוק שתייה, אזי היה ניצל ממוות בזכות מצות גמילות חסד. לי לא היתה חסרה שום שתייה וגם מעולם לא טעמתי קוקה קולה, רק רציני למצוא לו זכות להצלתו, וחבל, וכעת מיתתו כפרתו".

(פניני עין חמד)

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

**האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחצף?**

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים, הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39

